

het éérste antwoord laten wachten, hoeveel jaren op de plaatsing soms. Opgemerkt is, en terecht, dat hij een cultus maakte van de vriendschap – maar vele van zijn beste vrienden klaagden over zijn, schijnbaar onverschillige, verwaarloozing. Ook hier, als ik goed begrijp, was zijn fysiek, zijn nerveus wezen mede schuld. Vrienden – zelfs vrienden! – met een uitgesproken en sterke persoonlijkheid kon hij niet lang achtereen verdragen. Hij reageerde op menschen, niet met zijn geest alleen, maar met zijn geheele, overgevoelige zielswezen. Toen in zekere vergadering de hem antipathieke voorzitter, die een lange rede had gehouden, eindelijk zweeg, hoorde men Coenen's stem, luid voor zijn doen, zeggen: 'Ik ben er tegen'. 'Wáár bent u tegen,' vroeg de voorzitter. 'Dat weet ik niet,' antwoordde Coenen.

Als er éénige tegenstrijdigheden bestaan, die in hoogere eenheid hun samenvatting en oplossing vinden, dan zijn het de persoonlijk mensche-lijke. In diepsten zin is ieder mensch altijd zichzelf. En het groote karakter, de rustig schouwende en beschouwende geest, die Frans Coenen was, zeker wel in de eerste plaats. Alleen: voor buitenstaanders, zooals wij toch allen blijven tegenover elkaar, is die eenheid vaak moeilijk te vinden.

Alleen liefde en vriendschap vinden haar als 't ware van zelf. Zij die van Coenen gehouden hebben, zien, als zij aan hem denken, maar één figuur. En welk een buitengewone, fijne, en beminnenswaardige figuur!